

til Forbedringer helt igennem, som man siger, men man har ofret mere end det, hvad jeg senere skal paavise. Jeg skal her kun ganske kort nævne, at dersom man regnede med at have en Formue — og det havde man —, der kunde kapitaliseres til mindst 7 Millioner, og deraf regnede en Indtægt af 4 pCt., var man oppe paa en Aarsindtægt af 280,000 Kr. Den Gang var alt ganske vist ikke saa dyrt som nu, og det var altsaa ikke helt hen i det blaa, naar Bestyrelsen til at begynde med sagde, at man paa denne rige Stiftelse kunde underholde 600—800 Børn. Den Gang kostede Børnene paa Jægerspris til Trods for, at der var forholdsvis faa, ikke saa meget, som de koster nu. Der kan ogsaa være andre Ting, der gør, at det er dyrere nu; derpaa skal jeg dog ikke komme ind i dette Øjeblik, det kan vi se paa senere. Dersom man imidlertid gaar ud fra, at hvert Barn koster 500 Kr. aarlig, vilde man i hvert Tilfælde være kommet op paa at kunne underholde mindst 500 Børn ude paa Stiftelsen. Men man kan ikke underholde saa mange derude, det er ganske bestemt, medmindre man er i Stand til at indføre økonomiske Reforme og faa lagt om paa en anden Bøve end hidtil. Jeg maa indskyde, at efter Regnskaberne koster hvert Barn ude paa Jægerspris Stiftelse ca. 550 Kr. om Aaret.

Den Gang Bestyrelsen overtog de Jægerspris'ske Ejendomme, sagde man, at de var i en daarlig Forfatning, og at der var daarlige Forpagtere, som man maatte se at faa bort. Bestyrelsen ofrede ca. 30,000 Kr. for at faa dem væk og sagde saa: Nu har vi naaet noget godt, for nu har vi faaet gode og dygtige Forpagtere, de har faaet Jorden i Forpagtning under saa gunstige Forhold, at de er forpligtede til at forbedre den fra Aar til Aar, og vi faar langt større Forpagtningsafgift. Men hvad blev Følgen? Blev Følgen virkelig den, at de Forpagtere, man fik, var bedre? Jeg tror det ikke. De synes i alt Fald ikke at have været bedre end de tidligere, thi det gik atter og atter tilbage med Forpagtningen. De 30,000 Kr., man havde givet ud for at faa bedre Forpagtere, har man ganske sikkert aldrig indvundet, og dersom man i dette Øjeblik vil spørge — og det vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister om —, hvad Forpagtningsafgiften af de Jægerspris'ske Gaarde er nu, er jeg tilbøjelig til at tro, at Svaret vil blive, at den er mindre nu, end den

var, den Gang Bestyrelsen overtog Stiftelsen.

Jeg kan ikke undlade i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, fordi det viser saa slaaende, hvorledes Bestyrelsens Administration af disse store Ejendomme har været, at den Gæld, der var paa Ejendommene, 600,000 Kr., blev betalt, at man fra Bestyrelsens Side i 1878 vurderede Ejendommene til 2,400,000 Kr., hvilket falder sammen med Ejendoms skylden, og endvidere, at Bestyrelsen i sin samlede Beretning fra 1874—99, Pagina 54, gør opmærksom paa, at der i disse 24 Aar paa Stiftelsen er ofret et Beløb af over 1,800,000 Kr., hvoraf over 1 Mill. Kr. falder paa de Jægerspris'ske Ejendomme. Jeg skal paavise, hvorledes Bestyrelsen har eksperimenteret med Værdiansættelsen af de Jægerspris'ske Gaarde. Den vedtog i 1878, da den ansatte Gaardene til 2,400,000 Kr., at det skulde de staa til indtil 1884. Man studser over, at den allerede paa et saa tidligt Tidspunkt som 1878 kan sige, at i 1884 skal de omvurderes. Nu vil jeg gøre opmærksom paa, at indtil 1877 har man ofret 700,000 Kr. paa Forbedringer. Derefter er det altsaa, at Værdiansættelsen foretages. Men i 1884 nedskriver man Ejendommenes Værdi med ikke mindre end 700,000 Kr. Pr. 31. December 1884 opføres de Jægerspris'ske Ejendomme til 1,700,000 Kr. Det er altsaa, efter at man har foretaget disse store Forbedringer. Men her maa man spørge: Hvordan kunde Bestyrelsen forudse det allerede i 1878? Svaret er, tror jeg, at man allerede den Gang har maattet kunne se, at man i 1884 vilde komme i Besiddelse af en Arv, som vilde forøge Kapitalformuen med 200,000 Kr., som man ogsaa faar. Man kan altsaa sætte Kapitalformuen, hvoraf, som jeg senere skal paavise, man den Gang havde forbrugt ganske betydelige Beløb, op. Samtidig med, at man nedskriver Ejendommenes Værdi med 700,000 Kr., faar man i alt Fald nogen Erstatning ved denne Arv paa 200,000 Kr. Det falder sammen med, hvad man ved forskellige andre Lejligheder gør — jeg skal ikke følge disse Tal Aar for Aar. I 1884 nedskrev man altsaa, og man sagde: Nu vil vi nedskrive eller rettere sagt omskrive Værdien hvert femte Aar. Bestyrelsen har givet mange Løfter, det giver dens Beretninger Vidnesbyrd om. Tager man en enkelt Beretning for sig og gennemlæser den, siger man: Paa Jægerspris staa alt vel til; men gen-